

„ся научватъ да корижтъ и хулижтъ отеческа-та си вѣра: „губжтъ религиозно-то си чувство и оставатъ безъ „религиозни убѣжденія; а какво излази отъ това, съ- „щайте ся!“

Съ голѣма благодарностъ помѣщаваме този изводъ отъ писмо-то на нашии познайникъ, и твърдѣ ни е пріятно да видимъ, че негово-то заключеніе за дѣятелность-та на протестантски-тѣ миссіонери въ Българія напълно се съгласува съ слѣдующи-тѣ думи, които сѣ исказани отъ единъ ученъ протестантъ, свободенъ отъ протестантскіи фанатизмъ. — „*Протестантски-шѣ миссіонере*“, казва той, „*наченвашъ* (между источни-тѣ христене) *ошъ шова*, че *оголвашъ умове-шѣ имъ* (make first tabula rasa of minds) *ошъ всякакви убѣжденія*, но *послѣ* не *можшъ* да *насаджшъ* въ *нихъ* *закопи-шѣ* на *чиста-ша вѣра* или на *исшина-ша добродѣшель*. — *Ошъ шова дѣяшелность-ша* на *протестантски-шѣ миссіи* (на *Ишоко*) *е само разрушителна* ²⁷⁾“. — Съ това само може да се обясни безплодна-та за протестантство-то дѣятелность на миссіонере-тѣ. Тѣ сѣ успѣли да изне-вѣратъ голѣмъ брой православни христене, и да ги на-правжтъ невѣрующи, но въ протестантство сѣ обрѣнѣли до сега въ цѣло-то Турско царство токо до 2000 ду-ши ²⁸⁾. Колцина Българе ся намѣрватъ въ този брой, не знаемъ: ще ни се да вѣрваме, че нѣма ни единъ. —

Имало е Българе Протестанти, но не въ Българія, а отъ тѣзи, които сѣ излѣзли въ минѣли-тѣ вѣкове изъ

²⁷⁾ acting of that principle everywhere they first make a tabula rasa of minds, on which they never afterwards succeed in inscribing the laws of a sincere faith or consistent practice. The work of the protestant missions is simply destructive. — Journal of a tour in Egypt, Pal., Syria and Greece by J. L. Patterson. London 1852, p. 455. Пихлеръ 10. —

²⁸⁾ J. Isambert, Itineraire en Orient. Paris 1862 г. p. 299 Пих-леръ 19.